

SN.4M.1.2024

SEKRETARIAT NAUKOWY INSTYTUT GEOFIZYKI PAN	
WPEŁNIŁC 17.02.2025v.	
13.	14.
15.	16.
17.	18.
19.	20.
21.	22.
23.	24.
25.	26.
27.	28.
29.	30.
31.	32.
33.	34.
35.	36.
37.	38.
39.	40.
41.	42.
43.	44.
45.	46.
47.	48.
49.	50.
51.	52.
53.	54.
55.	56.
57.	58.
59.	60.
61.	62.
63.	64.
65.	66.
67.	68.
69.	70.
71.	72.
73.	74.
75.	76.
77.	78.
79.	80.
81.	82.
83.	84.
85.	86.
87.	88.
89.	90.
91.	92.
93.	94.
95.	96.
97.	98.
99.	100.

**Za zgodność
z oryginałem**

Instytut Geofizyki PAN
Kierownik Sekretariatu Naukowego

Warszawa, 06 lutego 2025
Anna Cygan

**Załącznik 1. Uzasadnienie Uchwały Komisji Habilitacyjnej z dnia 06.02.2025 roku
w sprawie opinii o nadaniu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk
ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauki o Ziemi i środowisku
dr. Hosseinowi Hamidifarowi**

Komisja habilitacyjna, powołana przez Radę Naukową Instytutu Geofizyki Polskiej Akademii Nauk uchwałą nr 1/283/2024 z dn. 31 października 2024 r. w sprawie przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr. Hosseina Hamidifara w składzie:

- Przewodniczący Komisji: prof. dr hab. Tomasz Walczykiewicz,
- Recenzent: dr hab. Janusz Siwek,
- Recenzent: prof. dr hab. Leszek Kuchar,
- Recenzent: dr hab. Stanisław Chmiel,
- Recenzent: dr hab. Adam Kiczko,
- Sekretarz Komisji: dr hab. Michał Pętlicki,
- Członek Komisji: dr hab. inż. Magdalena Mrokowska

zebrała się w dniu 06 lutego 2025 r. Komisja dokonała oceny przedłożonego osiągnięcia habilitacyjnego, dorobku naukowego, organizacyjnego i dydaktycznego dr. Hosseina Hamidifara, a także przebiegu kolokwium habilitacyjnego, które odbyło się w tym samym dniu w siedzibie Instytutu Geofizyki PAN.

Sylwetka Habilitanta

Habilitant ukończył w roku 2007 studia z zakresu Inżynierii Wodnej na Uniwersytecie Shiraz w Iranie. Następnie, w roku 2009 na Uniwersytecie w Teheranie obronił pracę magisterską pt. „*Effect of clay on the scour of noncohesive soils downstream of submerged horizontal jets*” uzyskując tytuł magistra inżyniera. Na tym samym uniwersytecie w roku 2013 ukończył doktorat, broniąc pracę „*Experimental investigation on the effect of floodplain vegetation on pollutant transport in compound channels*” pod kierunkiem prof. M.H. Omid. W grudniu 2013 r. rozpoczął pracę jako adiunkt na Uniwersytecie Fasa (Iran), by w październiku 2015 r. przenieść się na Wydział Inżynierii Wodnej Uniwersytetu Shiraz, gdzie po sześciu latach awansował na stanowisko profesora uczelni a w 2022 r. objął funkcję Kierownika Zakładu Inżynierii Wodnej. W roku 2023 przeniósł się do Polski, gdzie do chwili obecnej pracuje jako adiunkt w Zakładzie Hydrologii i Hydrauliki Instytutu Geofizyki Polskiej Akademii Nauk.

Ocena osiągnięcia habilitacyjnego

Dr Hamidifar przedstawił do oceny osiągnięcie habilitacyjne pt. „*Analiza zależności między wielkością przepływu, sedymentem, roślinnością i zanieczyszczeniami w systemach rzecznych*”. Składa się na nie cykl dwunastu powiązanych tematycznie wieloautorskich publikacji:

- (H1) Hamidifar, H., & Nones, M. (2023). Hydro-morphodynamic responses of rivers to the construction of hydropower dams: a case study—the Kor River, Iran. *Hydrological Sciences Journal*, 68(11), 1567-1577.
- (H2) Hamidifar, H., Akbari, F., & Rowiński, P. M. (2022). Assessment of environmental water requirement allocation in anthropogenic rivers with a hydropower dam using hydrologically based methods—case study. *Water*, 14(6), 893.
- (H3) Azarisamani, A., Keshavarzi, A., Hamidifar, H., & Javan, M. (2020). Effect of rigid vegetation on velocity distribution and bed topography in a meandering river with a sloping bank. *Arabian Journal for Science and Engineering*, 45, 8633-8653.
- (H4) Hamidifar, H., Keshavarzi, A., & Rowiński, P. M. (2020). Influence of rigid emerged vegetation in a channel bend on bed topography and flow velocity field: laboratory experiments. *Water*, 12(1), 118.
- (H5) Farzadkhoo, M., Keshavarzi, A., Hamidifar, H., & Javan, M. (2019). Sudden pollutant discharge in vegetated compound meandering rivers. *Catena*, 182, 104155.
- (H6) Hamidifar, H., Keshavarzi, A., & Truong, P. (2018). Enhancement of river bank shear strength parameters using Vetiver grass root system. *Arabian Journal of Geosciences*, 11, 1-11.
- (H7) Farzadkhoo, M., Keshavarzi, A., Hamidifar, H., & Javan, M. (2018). A comparative study of longitudinal dispersion models in rigid vegetated compound meandering channels. *Journal of Environmental Management*, 217, 78-89.
- (H8) Keshavarzi, A., & Hamidifar, H. (2018). Kinetic energy and momentum correction coefficients in compound open channels. *Natural Hazards*, 92, 1859-1869.
- (H9) Keshavarzi, A., Hamidifar, H., & Ball, J. (2016). Bed morphology in vegetated estuarine river with mild-curved meander bend. *Hydrological Sciences Journal*, 61(11), 2033-2049.
- (H10) Hamidifar, H., Keshavarzi, A., & Omid, M. H. (2016). Evaluation of 1-D and 2-D models for discharge prediction in straight compound channels with smooth and rough floodplain. *Flow Measurement and Instrumentation*, 49, 63-69.
- (H11) Hamidifar, H., Omid, M. H., & Keshavarzi, A. (2016). Kinetic energy and momentum correction coefficients in straight compound channels with vegetated floodplain. *Journal of Hydrology*, 537, 10-17.
- (H12) Hamidifar, H., Omid, M. H., & Keshavarzi, A. (2015). Longitudinal dispersion in waterways with vegetated floodplain. *Ecological Engineering*, 84, 398-407.

W oryginalnej dokumentacji zabrakło części oświadczeń współautorów, co w przedstawionych opiniach zauważyli dwaj Recenzenci - dr hab. Adam Kiczko i dr hab. Stanisław Chmiel. Według *Szczegółowego trybu postępowania z dn. 28.09.2023 w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego przez Instytut Geofizyki Polskiej Akademii Nauk* wymagane są oświadczenia wszystkich współautorów o ich wkładzie merytorycznym w poszczególne publikacje. W dniu 05 lutego 2025 r. Habilitant uzupełnił dokumentację przesyłając Komisji brakujące oświadczenia pocztą elektroniczną.

Zdaniem **dr. hab. Janusza Siwka**, przedstawione przez dr. Hosseina Hamidifara osiągnięcie habilitacyjne stanowi spójną merytorycznie całość i dotyczy złożonych zagadnień, znajdujących się na styku zainteresowań m. in. hydrologii, hydrauliki, hydrologii inżynierskiej oraz geomorfologii fluwialnej. Głównym nurtem badawczym wskazanym przez dr. Hosseina Hamidifara jako osiągnięcie habilitacyjne jest problematyka wpływu roślinności na procesy hydrodynamiczne, morfologię koryta rzecznoego oraz transport materiału w systemie fluwialnym. Jego badania dotyczą także wpływu roślinności trawiastej oraz drzew na ograniczanie erozji brzegów oraz dyspersję zanieczyszczeń w nurcie rzeki. Istotnym wyzwaniem badawczym w tych zagadnieniach jest złożoność procesów fluwialnych, które są kształtowane przez interakcje między przepływem wody, osadami, morfologią koryta i roślinnością. W opinii dr. hab. Siwka, wyniki eksperymentalnych badań dr. Hosseina Hamidifara stanowią istotny wkład w dotychczasowy stan wiedzy dotyczącej funkcjonowania systemu fluwialnego rzeki a w szczególności roli roślinności w kształtowaniu dynamiki przepływu w korytach rzecznych. Wyniki przeprowadzonych eksperymentów laboratoryjnych poszerzają dotychczasowe poglądy na temat metod ochrony koryta rzecznoego. Habilitant udokumentował wpływ roślinności na skarpach brzegowych na dynamikę przepływu w korycie i zmniejszenie zagrożenia erozji brzegów. Stwierdził, że najkorzystniejszym dla zmniejszenia prędkości nurtu układem roślinności jest układ hybrydowy i dwurzędowy. Dla celów biotechnicznej stabilizacji brzegów jako optymalny gatunek wskazano jesion ze względu na jego niskie wymagania siedliskowe. Habilitant udokumentował wpływ obecności korzeni wetywerii na zwiększenie zwięzłość gleby, co w sprzyjających warunkach klimatycznych stwarza potencjał do szerszego jej wykorzystania dla celów biotechnicznych. Dokonał oceny jedno i dwuwymiarowych modeli hydrodynamicznych, weryfikując ich wyniki na podstawie eksperymentów w korycie doświadczalnym z uwzględnieniem obecności zadrzewienia na terenie zalewowym. Wykazał, że roślinność występująca w obszarze zalewowym rzeki wpływa na redukcję maksymalnych stężeń wskaźnika reprezentującego zanieczyszczenia. Badania dr. Hamidifara wskazują, że wskutek zmian hydrodynamicznych spowodowanych obecnością roślinności współczynnik dyspersji zanieczyszczeń wzrasta w głównym nurcie a maleje na obszarze zalewowym. Habilitant wykazał także, że nasadzenia roślinności o sztywnych łodygach (np. drzew) wpływają na dyspersję podłużną zanieczyszczeń.

W swojej opinii **prof. dr hab. Leszek Kuchar** zwrócił uwagę na pracowitość wykonanych przez dr. Hamidifara badań laboratoryjnych z wykorzystaniem modeli fizycznych. Podkreślił sprawne wykorzystanie przez Habilitanta modeli hydrologicznych, hydrodynamicznych, numerycznych i ogólnie - różnych metod matematycznych także o charakterze symulacyjnym. Przedstawiony do oceny cykl publikacji wnosi wkład do kompleksowych badań zależności między przepływem, roślinnością, transportem zanieczyszczeń i dynamiką osadów oraz interakcji między tymi czynnikami. Przeprowadzone badania wskazują na znaczący wpływ roślinności brzegowej na dynamikę przepływu i stabilizację brzegów rzek a uzyskane rezultaty pokazują, że występo-

wanie roślinności, szczególnie w konfiguracjach zwartych, hybrydowych lub dwurzędowych, wyraźnie zmniejsza powierzchnię przekroju w obrębie którego przepływ wody osiąga maksymalne prędkości. To z kolei sprzyja wyrównywaniu rozkładów prędkości przepływu wzdłuż zakola rzeki i zmniejsza turbulencje, kierując przepływ w kierunku osi kanału dzięki czemu zachowana zostaje stabilność koryta i brzegów.

Dr hab. Stanisław Chmiel za najważniejsze walory przedstawionego do recenzji osiągnięcia uznał te związane z zastosowaniem praktycznym. W jego ocenie, istotne jest udokumentowanie przez Habilitanta możliwości zastosowania roślinności niskiej do stabilizacji koryta rzecznego, jako alternatywnego rozwiązania w stosunku do metod inżynierskich. Co więcej, w przedstawionych do oceny pracach wskazane zostały gatunki traw i drzew szczególnie użyteczne dla umocnienia brzegów koryta rzecznego oraz optymalizacja sposobu ich nasadzeń. Dodatkowo, dr Hamidifar wykazał przydatność różnych metod obliczeniowych do przewidywania przepustowości cieków i terenów zalewowych w okresach występowania roślinności i jej braku. Przedstawione do oceny osiągnięcie nie skupia się tylko na aspektach ilościowych związanych z przepływem, lecz co istotne także na jakości wody poprzez ocenę wpływu roślinności na dynamikę transportu osadów rzecznych i zmniejszenie zanieczyszczenia wód rzecznych. Dr hab. Chmiel wysoko ocenia także wykazanie przydatności różnych metod szacowania przepływów środowiskowych do analiz wpływu zbiornika/ów wodnych na stan ekologiczny rzeki. Ogólna ocena przedstawionego osiągnięcia jest pozytywna: prace prezentują oryginalne wyniki badań, znacznie poszerzają dotychczasowy stan wiedzy wnosząc nowe treści i wskazania praktyczne, co nadaje im wymiar aplikacyjny.

Podsumowując swoją recenzję, **dr hab. Adam Kiczko** stwierdził, że badania Habilitanta skupiają się na przepływie w korytach rzecznych z roślinnością, analizie transportu rumowiska i zanieczyszczeń, a także na zagadnieniach dotyczących wpływu człowieka na systemy rzeczne, roli roślinności w stabilizacji brzegów, zarządzanie wodą oraz techniki podejmowania decyzji w gospodarce wodnej. W opinii Recenzenta, dr Hamidifar przedstawił rozbudowany cykl dwunastu publikacji, które szczegółowo badają zależności między przepływem, sedymentacją, roślinnością i zanieczyszczeniami w systemach rzecznych. Dr hab. Adam Kiczko ocenił wkład Habilitanta w rozwój nauk o Ziemi i środowisku jako znaczny, podkreślając że prace dr. Hosseina Hamidifara są opublikowane w renomowanych czasopismach. W jego opinii dr Hamidifar spełnia wszystkie wymogi formalne i merytoryczne stawiane kandydatom do stopnia doktora habilitowanego, co znajduje potwierdzenie m.in. w wysokich wskaźnikach bibliometrycznych, liczby cytowań oraz jakości prowadzonych badań doświadczalnych. Na tej podstawie, dr hab. Adam Kiczko zaleca dopuszczenie dr. Hosseina Hamidifara do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.

Dr hab. inż. Magdalena Mrokowska stwierdziła, że cykl publikacji przedstawiony przez dr. Hamidifara prezentuje wyniki poszerzające wiedzę w ramach istotnej tematyki badawczej w zakresie dyscypliny nauki o Ziemi i środowisku, którą stanowią oddziaływania pomiędzy przepływem, roślinnością, sedymentem i zanieczyszczeniami. Według niej wiodącą rolę w osiągnięciu Habilitanta zajmują wyniki badań nad wpływem roślinności na wielkość przepływu wody, transportu zanieczyszczeń i sedymentu, co wpisuje się w bieżące trendy badawcze hydrodynamiki środowiskowej i jednocześnie odpowiada w szerszej perspektywie na potrzeby ochrony przeciwpowodziowej oraz mitygacji zanieczyszczenia i erozji cieków wodnych. W opinii dr hab. inż. Mrokowskiej na szczególną uwagę zasługuje istotny wkład Habilitanta w badania przepływu wody (z uwzględnieniem charakterystyki turbulencji przepływu), dyspersji zanieczyszczeń i transportu rumowisk.

ska w korytach meandrujących z roślinnością, które stanowią duże wyzwanie badawcze z uwagi na złożoną hydrodynamikę i morfodynamikę. Podkreśliła również doskonały eksperymentalny warsztat badawczy dr. Hamidifara rozwijany konsekwentnie w podejmowanych zagadnieniach zaprezentowanych w osiągnięciu habilitacyjnym.

Pozostali członkowie Komisji - **prof. dr hab. Tomasz Walczykiewicz** oraz **dr hab. Michał Pętlicki** - ocenili pozytywnie przedstawione osiągnięcie, stwierdzając że spełnia ono wszelkie wymagania stawiane w postępowaniu habilitacyjnym.

Ocena dorobku naukowego, organizacyjnego i dydaktycznego

W opinii **dr. hab. Janusza Siwka** całościowy dorobek naukowy Habilitanta, po uzyskaniu stopnia doktora jest znaczący, a przy tym został opublikowany w czasopismach o wysokich wskaźnikach cytowalności. Według niego, Habilitant osiągnął międzynarodową rozpoznawalność w reprezentowanym przez siebie obszarze aktywności naukowej o czym świadczą wysokie wskaźniki cytowalności. Wykazał się umiejętnością współpracy z ośrodkami zagranicznymi (w tym wypadku z Polski) a także zaangażowanie w proces ewaluacji tekstów w międzynarodowych czasopismach naukowych. Zdaniem Recenzenta, dr Hossein Hamidifar posiada wieloletnie doświadczenie naukowe i dydaktyczne zdobyte podczas pracy Uniwersytetach Fasa oraz Shiraz. Dr hab. Siwek zauważył również, że Habilitant od 2023 realizuje w Instytucie Geofizyki PAN w Warszawie projekt finansowany ze środków Narodowej Agencji Wymiany Akademickiej w ramach programu im. prof. Stanisława Ulama.

Prof. dr hab. Leszek Kuchar podkreślił, że od strony metodycznej badania Habilitanta są zgodne ze światowymi trendami i wykorzystują nowoczesny aparat badawczy. Wskazał też, że uzyskane przez dr. Hamidifara wyniki prac są efektem dobrej, wieloletniej współpracy naukowej z wieloma ośrodkami. Podstawowa tematyka prac, podobnie jak ocenianego osiągnięcia naukowego dotyczy głównie badań hydrodynamicznych w zróżnicowanych warunkach środowiskowych rzek i cieków wodnych, inżynierii wodnej, ekohydrologii oraz transportu zanieczyszczeń i osadów. Według opinii prof. dr. hab. Kuchara ważną rolę w przedstawionym dorobku odgrywają badania laboratoryjne i symulacyjne z użyciem oprogramowanych modeli umożliwiających poznanie interakcji między dynamiką przepływu, obecnością roślinności oraz transportem substancji zanieczyszczających i osadów. Wymienione zagadnienia w naturalny sposób związane są z działalnością badawczą instytucji w których zatrudniony był Habilitant i dotyczą zarówno kwestii modelowych jak i aspektów technicznych (specjalistyczne pomiary, organizacja i zbieranie danych).

Zdaniem **dr. hab. Stanisława Chmiela**, pozostałe prace badawcze Habilitanta grupują się w kilku polach tematycznych i dotyczą a) katastrof naturalnych związanych z powodziami, suszami i pożarami, b) jakości wody i jej zarządzania, c) wypracowania scenariuszy podejmowania decyzji do zarządzania zasobami wodnymi oraz d) wypracowania poprzez badania eksperymentalne metod ograniczających erozję wgłębną. Zwrócił uwagę na duże międzynarodowe zespoły autorów, których Habilitant jest członkiem oraz na szybkie tempo przyrastania liczby publikacji w ostatnich latach. Dr hab. Chmiel podkreślił wysoką jakość publikacji co przekłada się na dobre wskaźniki bibliometryczne Habilitanta. Jednocześnie wskazał na duże zaangażowanie dr. Hosseina Hamidifara w działalność projektową, redaktorską oraz dydaktyczną, w szczególności podczas pracy na uniwersytetach w Iranie.

Recenzent **dr hab. Adam Kiczko** pozytywnie ocenił całociowy dorobek dr. Hosseina Hamidifara. Zwrócił uwagę na międzynarodowy komponent kariery Habilitanta - dr Hamidifar uzyskał stopień doktora na Uniwersytecie w Teheranie w 2013 roku, gdzie jego rozprawa dotyczyła badań doświadczalnych nad wpływem roślinności tarasów zalewowych na transport zanieczyszczeń w korytach wielodzielnych. Po doktoracie kontynuował pracę naukową, zajmując różne stanowiska w Iranie: na Uniwersytecie Shiraz, gdzie pełnił funkcję adiunkta, profesora uczelni, a następnie kierownika Katedry Inżynierii Wodnej, oraz na Uniwersytecie Fasa jako adiunkt. Dr hab. Kiczko podkreślił, że obecne zatrudnienie dr. Hamidifara w Instytucie Geofizyki Polskiej Akademii Nauk na stanowisku adiunkta finansowane jest ze środków zewnętrznych, w ramach programu im. Stanisława Ulama Narodowej Agencji Wymiany Akademickiej.

Podobną opinię wyraził **dr hab. Michał Pętlicki**, zwracając uwagę na uzyskanie przez Habilitanta środków z programu stypendialnego Narodowej Agencji Wymiany Akademickiej, co pozwoliło na realizację badań w jednostce Polskiej Akademii Nauk. Podkreślił wcześniejszą istotną działalność dydaktyczną dr. Hosseina Hamidifara w trakcie pracy w Iranie, która obejmowała w latach 2009-2023 prowadzenie zajęć na poziomie studiów licencjackich, magisterskich i doktorskich oraz wypromowanie dziesięciu prac magisterskich. Dr hab. Pętlicki docenił także istotne zaangażowanie dr. Hamidifara w działalność redakcyjną, czego efektem są liczne recenzje dla czasopism branżowych oraz pełnienie funkcji redaktora pomocniczego w *Acta Geophysica*.

W ocenie **dr hab. inż. Mrokowskiej**, Habilitant zgromadził istotny dorobek składający się z aktywnego udziału w konferencjach międzynarodowych, działalności dydaktycznej ze szczególnym uwzględnieniem promotorstwa i doradczej roli łącznie w kilkudziesięciu pracach dyplomowych. Ponadto wysoko oceniła jego aktywność recenzencką oraz funkcje edytorskie w czasopismach międzynarodowych i monografiach. Dr hab. inż. Magdalena Mrokowska zgodziła się z opinią pozostałych członków Komisji, że Habilitant wykazał się istotną aktywnością naukową realizowaną w więcej niż jednej instytucji naukowej. Podkreśliła skuteczność dr. Hamidifara w nawiązywaniu współpracy naukowej i realizowaniu badań w międzynarodowych zespołach zwieńczone publikacjami w czasopismach z listy JCR. Szczególną uwagę zwróciła na zdobycie przez Habilitanta finansowania w ramach programu ULAM NAWA w 2022 roku na 4-letnie badania w Polsce, które w istotny sposób rozwinęły jego międzynarodową aktywność naukową.

Ocena przebiegu kolokwium habilitacyjnego

Kolokwium habilitacyjne odbyło się dnia 06 lutego 2025 r. w siedzibie Instytutu Geofizyki PAN. W czasie 25-minutowego wystąpienia dr Hamidifar przedstawił główne założenia i wyniki osiągnięcia naukowego pt. *„Analiza zależności między wielkością przepływu, sedymentem, roślinnością i zanieczyszczeniami w systemach rzecznych”*. Następnie odniósł się do uwag Recenzentów i odpowiedział na pozostałe pytania Komisji.

Wystąpienie Habilitanta zostało pozytywnie ocenione przez wszystkich członków Komisji Habilitacyjnej. **Dr hab. Janusz Siwek** odebrał wystąpienie jako czytelne, były w nim nawiązania do przedstawionych w recenzji uwag. W opinii **prof. dr. hab. Leszka Kuchara** część udzielonych mu odpowiedzi dotyczących oszacowania parametrów modeli było nieprecyzyjnych ale całociowo uznał je za satysfakcjonujące. Samo wystąpienie prezentujące osiągnięcie naukowe ocenił pozytywnie. **Dr hab. Stanisław Chmiel** przedstawił podobną ocenę, wskazując na naturalny spokój

i opanowanie dr. Hamidifara w czasie wystąpienia. Zdaniem Recenzenta przedstawione w trakcie kolokwium odpowiedzi na jego pytania dotyczące aspektów przyrodniczych pokazują dużą wiedzę Habilitanta w tym zakresie, a same badania na styku między inżynierią wodną a naukami przyrodniczymi są niezwykle cenne i pomagają w weryfikacji badań laboratoryjnych. **Dr hab. Adam Kiczko** dodał, że dr Hamidifar to przede wszystkim znakomity eksperymentator, co według niego tłumaczy nieco mniej precyzyjne odpowiedzi dotyczące problematyki modelowania, z czym zgodził się prof. Kuchar. Według **dr hab. inż. Mrokowskiej** samo wystąpienie oraz przedstawione odpowiedzi należy ocenić pozytywnie. Zarówno **prof. dr hab. Tomasz Walczykiewicz** jak i **dr hab. Michał Pętlicki** wyrazili pewien niedosyt w związku z jednowymiarową odpowiedzią Habilitanta na pytanie dotyczące kontrowersyjnej problematyki utrzymania zadrzewień w międzywalu Wisły w gorszej Warszawie, co nie wpłynęło jednak na ich jednoznacznie pozytywną ocenę samego przebiegu kolokwium. Podsumowując, Komisja jednogłośnie wydaje **pozytywną ocenę kolokwium habilitacyjnego dr. Hosseina Hamidifara**.

Wniosek końcowy

Wszyscy czterej Recenzenci przedstawili wnioski o dopuszczenie dr. Hamidifara do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego. W opinii Komisji, dr Hossein Hamidifar spełnia wszystkie wymagania stawiane kandydatom do stopnia doktora habilitowanego w rozumieniu Art. 219 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (Dz. U. 2018 r. poz. 1668, z późn. zm.). Przedstawione do oceny osiągnięcie habilitacyjne stanowi istotny wkład w rozwój dyscypliny nauki o Ziemi i środowisku, dr Hamidifar ma znaczący dorobek naukowy, organizacyjny i dydaktyczny, wykazał się aktywnością naukową w więcej niż jednej jednostce. W czasie kolokwium habilitacyjnego, które odbyło się w dniu 06 lutego 2025 r. w trybie stacjonarnym, przedstawił swoje osiągnięcie naukowe oraz satysfakcjonujące odpowiedzi na uwagi członków Komisji Habilitacyjnej. Na tej podstawie Komisja Habilitacyjna wydaje pozytywną opinię i **rekomenduje Radzie Naukowej Instytutu Geofizyki Polskiej Akademii Nauk przyznanie doktorowi Hosseinowi Hamidifarowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauki o Ziemi i środowisku**.

 PODPIS ZAUFANY
TOMASZ WALCZYKIEWICZ
17.02.2025 00:25:01 (GMT+1)
Dokument podpisany elektronicznie
podpisem zaufanym

.....
Przewodniczący Komisji
prof. dr hab. Tomasz Walczykiewicz

Informacje o dokumencie

Nazwa dokumentu:	20250206_uzasadnienie_uchwaly_dr_Hamidifar_TW.pdf
Skrót z dokumentu:	SHA256: 9e4075addd4840d034e3c5d04142557f6afed7049377a2dda6832c29de79e814
Status dokumentu:	POPRAWNIE ZWERYFIKOWANY Poprawne podpisy: 1 z 1
Czas walidacji (UTC):	2025-02-18 10:42:28
Podsumowanie walidacji:	 Minister do spraw informatyzacji - pieczęć podpisu zaufanego

Podpis: S-7D524E17DA80D4F0BEF6BEE4E4118D91E9C18213A7A18E8ED20C0D5C74E54AFC

Kwalifikacja podpisu:	Zaawansowana pieczęć elektroniczna oparta na kwalifikowanym certyfikacie
Status:	POPRAWNIE ZWERYFIKOWANY Ostrzeżenia: W momencie wystawienia klucz prywatny nie znajduje się w QSCDI Certyfikat nie został utworzony przez urządzenie QSCDI
Format podpisu:	PAES-BASELINE-B
Typ:	Otoczony
Powód:	Opatrzono pieczęcią ministra właściwego do spraw informatyzacji w imieniu: TOMASZ WALCZYKIEWICZ, PESEL: 60012908912, PZ ID: walton044
Funkcja skrótu:	SHA256
Certyfikat podpisujący:	
Rodzaj certyfikatu:	Certyfikat kwalifikowany pieczęci
Właściciel:	Nazwa powszechna: Minister do spraw informatyzacji - pieczęć podpisu zaufanego Kraj: PL Firma: Ministerstwo Cyfryzacji
Algorytm klucza:	RSA
Ważny od (UTC):	2024-02-13 09:27:09
Ważny do (UTC):	2027-02-12 09:27:09
Numer seryjny:	efd46f5b31b845d08071c5eed94d4eb9d37d
Łańcuch certyfikatów:	Minister do spraw informatyzacji - pieczęć podpisu zaufanego Centrum Kwalifikowane EuroCert Narodowe Centrum Certyfikacji
Czas podpisu (UTC):	2025-02-16 23:25:01
Wyznaczony, najlepszy czas podpisu w oparciu o dostępne dane (UTC):	2025-02-18 10:42:28
Kolejność podpisu:	1 z 1
Zakres podpisu:	Cały dokument